

DISPVATIO BREVIS & CATEGORICA
DE PROBA
STIGMATICA
VTRVM SCILICET EA LICIT-
TA SIT, NECNE.

In quâ pars negatiua propugnatur.

VNA CVM REFVTATIONE
COMMENTARII IVRIDICI, HAC
eadem super re, à clariss. & consultiss. D. PETRO
Ostermanno I. V. Doct. nuper
conscripti.

IN LVCEM EDITA

à

R. D.^{no} IOANNE IORDANÆO
S. Th. Doctore Collegiatarum Ecclesiarum SS. CASSII, & FLO-
RENTII Bonnensis, & B. MARIE Reffensis, ac Paro-
chialis S. REMIGII Bonn. Canonico,
& Pastore.

Censura Sedis Apostolica, quam humillimè subiecta.

COLONIÆ AGRIPPINÆ,
Sumptibus Authoris. Prostat in Officina
Libraria Egmondana.

DEDICATORIA.

Reuerendiss. & Sereniss. Principi,
ac Domino

Dn. FERDINANDO,
ELECTO ET CONFIRMATO
ARCHIEPISCOPO COLONIENSI, S. ROMA-
ni Imperij per Italiam Archicancellario, & Principi Electori, Epi-
scopo Paderbornensi, Leodiensi, & Monasteriensi: Administra-
tori Hildesheimensi, Brechtsgadensi, Principi Stabulensi: Co-
miti Palatino Rheni: vtriusq; Bauariz, Westphaliz, Anga-
riz & Bullionis Duci, Marchioni Franchimon-
tensi, Comiti Loffensi, S. Sedis Apostoli-
cæ Legato nato, Domino meo
Clementissimo.

SERENISSIME PRINCEPS,
Clementissime Domine.

Rodijt præteritis nundinis Franco-
furtensibus, libellus quidam Iuridi-
cus R.^{mæ} Serenitati V.^{re} dedicatus, in
quo author ex professo probare in-
tendit, quòd Iudices, qui hoc vlcerrimo tem-
pore contra immanissimum, & pestilentissi-
mum

STATVS QVÆSTIONIS,
ET DISTRIBUTIO EIVS.

M I S S I S ijs, quæ Clariss. Dominus PETRVS Ostermannus Iuris vtriusq; Doctor septem prioribus libelli sui sectionibus disputat, & latè enarrat, eò quod ad rem nostram non pertineant, quæstio est inter me, & ipsum, non, an diabolus Sagis stigmata imprimere possit, nec etiam an ea ipsis imprimat, quod tamen multis, & ad longum probare conatur Ostermannus: sed num Iudices dum per aciculas stigmata ista ex-

plorant, & fluxum ac non fluxum sanguinis observant, itaque in Magiæ, ac non Magiæ cognitionem deveniunt, seiplos, ac alios, quos probari faciunt, diabolicæ delusioni exponant, & num supersticiosè diuinent, Deum tentent, adeoq; gravissimè peccent. Vt autem quæstionem hanc, & omnia ad eam pertinentia quoad fieri potest ordinatè pertractem, simulque aduersarij, qui probam hanc publico à se scripto edicto defendendam suscepit argumenta diluam, in subsequentiâ capita totum hunc tractatulum subdividam.

Primò enim inquirendum est, quid de stigmatica proba hæc sit sentiendum secundum Ius Canonicum.

1. Num inter vulgares probas ea debeat adnumerari.
2. Num Iudices per stigmata probando, aut stigmata per fluxum, ac non fluxum sanguinis explorando seiplos diabolicæ delusioni exponant.
3. Num Iudices ad istum fluxum, & non fluxum sanguinis attendendo, supersticiosè diuinent.
4. Num DEVM tentent.
5. Num ex libro de tribus energumenis proba hæc probari vel reprobari queat.
6. Num proba hæc bona conscientia practicari possit, saltem ex eo, quod probabili aliqua sententia nitatur.
7. An ex libro Iob aliquid contra probam hanc adduci, aut opponi possit.
8. Num Ostermanno eiusque sententiæ fautoribus, ac executoribus spes esse possit, fore vt sedes Apostolica probam hanc calculo suo approbet.
9. Argumenta, si quæ fortè sunt in contrarium, diluenda.

Quod autem proba hæc ab ipso temporis puncto, quo primum de ea audire cœpi, mihi suspecta fuerit, nec adhuc mihi vlla data sit ratio, ob quam eam